

XVI.

Betænkning

over

Lov om smitsomme Sygdomme hos Huusdyrene.

(Afgiven af Landstingets Udvalg).

Den nugældende Lovgivning om det Offentliges Forhold med Hensyn til smitsomme Sygdomme hos Huusdyrene er saa usammenhængende, saa vidtløftig og i mange af sine Enkeltheder saa uheldigtgjørende, at en Revision af samme i og for sig maa ansees for ønskelig. Denne er bleven paatrængende, efterat ikke blot enkelte betænelige Symptomer paa saadanne Sygdomme have vist sig her i Landet paa forskjellige Steder og i forskjellig Retning, men efterat alvorlige Epidemier ere udbrudte i Nærhed af vore Grændser, som de ikke ville kunne overstride uden at true nogle af vore vigtigste Velstandskilder med Udælgelse. Udvalget maa derfor ansee det for nyttigt og betimeligt, at der udgaaer en Lov, som samler, hvad der er henstgtsmæssigt i de nugældende Bestemmelser, deraf udelader hvad der har vist sig som unødvendigt eller som upraktisk, tilføier hvad der udkræves for at give det offentlige Tilsyn fornøden Virksomhed, og henviser alt, hvad der angaaer den egentlige Kur, fra Lovgivningen, hvor det ikke hører hen, til saadanne nærmere Instruxer og Veiledninger, som skulle udarbejdes af de nærmest Sagkyndige og gennem Indenrigsministeriet meddeles Dyrlægerne. For saavidt dette er Udkastets Formaal, kan Udvalget slutte sig til samme, om det end af det Paafølgende vil sees, at det har meent med Hensyn til Udførelsen at burde foreslaae flere ikke uvigtige Forandringer og Tilføjninger.

Udvalgenes Betænkninger.

Hele Lovens Udførelse beroer saa godt som udelukkende paa de examinerede Dyrlæger, som ere eneberettigede til at besatte sig med disse smitsomme Sygdommes Behandling, og paa hvilke det Offentlige maa stole med Hensyn til Bedømmelsen af, naar de Tilfælde ere tilstede, der kræve offentlige Foranstaltninger, og hvori disse i saa Fald skulle bestaae. Udvalget anseer det derfor for henstgtsmæssigt, at Dyrlægerne, uden i mindste Maade at forandre deres Character som private Næringsbrugere, dog ved Udførelsen af de Forretninger, til hvilke Staten hjemler dem Eneret, og i hvis forsvarlige Udførelse det Offentlige saa høiligen er interesseret, henvises til en Form, som uden at være besvarende, dog er stiftet til at bringe nogen Orden og Sikkerhed ind i dette Forhold, og hvorved en virksom Control, saavel med Dyrlægernes egen Forretningsførelse, som med de af dem givne Forskrifters Efterlevelse, vil blive mulig. Udvalget skal derhos indstille, at det i Loven udtrykkelig udtales, at de, naar de ville benytte denne deres Eneret, ere forpligtede til derved at holde sig saavel de dem gennem Indenrigsministeriet meddelte almindelige Instruxer, som de af Dyrlægerne i hvert forekommende Tilfælde dem givne særlige Paalæg efterrettelige. Dertil maa Staten saa meget mere være berettiget, som disse Instruxer i mange Henseender skulle træde i Stedet for Bestemmelser, der nu ere fastsatte ved